
НЕ ИДВАЙ!

Ще дойдешъ ти срѣдъ мъртвий мракъ
Въ безмълвие самотно,
И мойта мъртва радостъ ще намѣришъ,
И мойто мъртво щастие, обрѣсено съ повѣхналъ макъ.

Ще дойдешъ ти при мъртвий храмъ
На първий сънь,
И живий ще оплачешъ, о, мой бѣденъ блѣнъ. . . .

Ще дойдешъ ти съ изплашени очи при менъ,
Пробудена отъ тежкъ, гробенъ звънъ,
И всичко ще изплачешъ ти
Надъ разтреперанитѣ рамѣнѣ. . . .